

Yara Ve Yas

— ahmet--turkm · 30 Temmuz 2010

Zirve ne kadar uzakta ise;
Dağ o kadar zorlu
Yol o kadar kutsaldır,
Yollar vardır sana giden,
Bir ben vardır sana kavuşan
Ne hasretten bıkan
Ne özlemekten
Ne de sana yazmaktan
Ne zincir işler artık bu yüreğe
Nede boynuna yağlı urgan.
Sana kavuşmaksa yolun sonunda,
Vuslata bağlanıyorsa hasret,
Acımadan vursun cellat boynumu.
Bu korkak yürek artık cesur.
Cesaret ki Dipsiz Zindanlardan
Uçsuz Bucaksız Ovalara Aşılması Zor Dağlara.
Aşk kimi soğuk bir gece de karlı dağlara sürmüşüki
Mecnun bile sıcaklığı secmiş çöllere düşmüşken
Ama ben o ayaz gecede karlı dağları seçtim
Ne kadar ulaşılması zor olduğunu bil diye
Sanma ki zirvedeydin
Ben sadece en parlak
Yıldıza bir adım daha yaklaşmak istedim.
Bırak bi kez daha boğulayım bu hayat denizinde,
Bir kez daha gireyim ateşe ne yazar,
Su da öldürür beni ateş de
Yokluğun varken,
Sen yokken.
Hep kış mı geçer ömür yaza inat
Hiç mi ısınmayacağım sensiz
Hep yokuş hep yokuş
Birde koşmaktan vazgeçip yürüyebilsem
Sen öğrettin bana koşmayı
Ama hayatın hep yokuş olacağını söylemedin
Söylemedin sensizliğin kara kış olduğunu

Kışın zorlu olduğunu
En önemlisi bir ömür bu kışı yalnız geçireceğimi söylemedin
...Gittin....
Haydi unutalım geçmiş
Bütün günahlarıyla hatalarıyla,
Unutalım seni, beni
Herşeyi unutmak için önce hatırlamak gerekmez mi?
Nasıl ki ayrılmak için önce kavuşmak gerektiği gibi
Biz hiç kavuşamadık ki bunun adı ayrılık olsun
Ben ne sevmeyi bildin
Ne de sevilmeyi
Tıpkı bakıpta göremediğin,
Yaşayıpta hissedemediğin gibi.
Sustum,
Geç kalınmış bi suskunluk bu,
Hasrete de vuslata da geç kalınmış,
Yaşanmış acıların ötesinde tuz ekelemek yaralara
Herkes güldü belledi de,
Yürek içerden ağladı dışardan
Kahkahalar. Ahmet Türkmenoğlu.